

Τούμων 1938

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΤΕΣ

Φρόσω Εύδυμιάδη

Στήν Α' Πανελλήνιο "Εκθεση" Έλλήνων Καλλιτεχνῶν είδε γιὰ πρώτη φορά τὸ πολὺ κοινὸ μερικὰ ἔργα τῆς δίδας Φρόσως Εὐθυμιάδη, ποὺ ἡταν ὡς τότε γνωστὴ σ' ἔνα στενὸ κύκλῳ καλλιτεχνῶν καὶ φιλοτέχνων. Ήταν λίγα κεραμουργήματα, πέντε ἔξη μικρὰ ζῶα, ἔνα σχέδιο γιὰ συντριβάνι, ἔνα-δυὸ βάζα, ὅλα ἀπὸ πηλὸ ψημένο. Μερικὰ εἶχαν πλουτισθεῖ μ' ἔνα διακοσμητικὸ ἐπίχρισμα μὲ λεπτοὺς χρωματικοὺς τόνους. "Ολα τὰ ἔργα της ἀρεσαν καὶ προκάλεσαν καὶ τοῦ κοινοῦ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴ τῆς κριτικῆς. "Υπανούντας σὲ μιὰ βαθύτερη ἀνάγκη νὰ μελετήσω πλατύτερα τὴν καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση τῆς νεαρῆς καλλιτέχνιδας ἐδέχθηκα πρόσθυμα τὴν εὐγενεική της πρόσκληση νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ ἀτελέι της καὶ ὅμολογῶ πῶς δὲν ἔμεινα ἀπλῶς ίκανοποιημένος ἀπὸ τὴν πραγματοπόίηση τῆς ἐπιθυμίας μου αὐτῆς, ἀλλὰ ἔψυχα μὲ τὴν ἐντύπωση πῶς τὸ πλούσιο αὐτὸ ταλέντο κρύβει μέσα του ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς κατακτήσεως τῆς μεγάλης τέχνης. Νομίζω πῶς ἡ «Έλληνικὴ Επιθεώρηση», σὰν φιλολογικὸ καὶ καλλιτεχνικὸ περιοδικὸ μὲ ἀνώτερη πνοὴ ἀλλὰ πρὸ πάντων σὰν ὅργανο παρακολουθήσεως τῆς γυναικείας δραστητιότητας στὴν περιοχὴ τῆς Τέχνης, ἀξίζει ν' ἀπασχολήσει λίγο χῶρο του γιὰ τὴν ἀξιόλογη αὐτὴ ἔργασία, ποὺ εἶναι μεστὴ ἀπὸ πλαστικὲς ἀρετές, ἀπὸ ὑποσχέσεις κι' ἀπὸ προεκτάσεις.

Κινημένη ἀπὸ ἔνθεο ζῆλο στὴν ὁραία καὶ τόση δύσκολη τέχνη τῆς κεραμευτικῆς καὶ τῆς πηλογλυπτικῆς, τέχνη ποὺ οἱ ἀρχαῖοι "Έλληνες εἶχαν ἀνυψώσει στὸ ἐπίπεδο τῆς γλυπτικῆς, κατώρθωσε, ὑπερνικῶντας ἄπειρα ἐμπόδια, νὰ ταξιδέψῃ στὸ ἔξωτερικὸ καὶ νὰ τὴν σπουδάσει μὲ μακροχρόνια παραμονὴ στὴν περίφημη εἰδικὴ σχολὴ τῆς Βιέννης. "Εκεῖ δὲν ἐφρόντισε μόνο νὰ καλλιεργήσει τὴν αἰσθητικὴ της ἀλλὰ καὶ νὰ εἰσδύσει στὰ μυστήρια τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπιτημονικῆς της τελειοποιήσεως. Τονίζω ξεχωριστὰ τὸ τελευταῖο αὐτὸ σημεῖο ποὺ εἶναι σημαντικώτατο. Γιατὶ χωρὶς τὴν τεχνικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ κατάρτιση κάθε κεραμούργημα πάει χαμένο. "Η ζωὴ του εἶναι ἔφημερη καὶ σίγουρη ἡ φθορά του. Οὔτε εἶναι τόσο εὔκολο στὸν καθένα νὰ μάθει τὰ τεχνικὰ μυστικὰ τῆς ἀγγειοπλαστικῆς κι' οὕτε τὰ διδάσκουν ἔτσι ἀπλᾶ σ' ὅλους, σὲ καμμιὰ σχολή. "Αφίνοντας τοὺς σπουδαστές νὰ τὰ κατακτήσουν μὲ τὴν ἐπίμονη θέληση, τὴν παρατήρηση, τὴν προσωπικὴ πείρα.

"Ωπλισμένη μὲ ὅλες τὶς τεχνικὲς γνώσεις, μὲ

τὴν πλούσια αἰσθητικὴ μόρφωση καὶ μὲ τὸ δυνατό της ταλέντο ἡ δίς Εὐθυμιάδη ἥρθε στὴν "Έλλαδα γεμάτη ὄνειρα γιὰ μιὰ ξεχωριστὴ καλλιτεχνικὴ καρριέρα. Δυσττῆντος ἀντίξοες περιστάσεις δὲν τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ἐγκαταστήσει τὸν εἰδικὸ κλίβανο ποὺ εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ τὴ στερεοποίηση τῶν καλλιτεχνημάτων. Κι' ἀγωνίζεται, τρέχει, ὑποχρεώνεται δεξιὰ κι' ἀριστερὰ γιὰ νὰ ψήσει μερικὰ κομμάτια, χάνει πότε πότε κανένα ποὺ σπάζει στὴ μεταφορὰ σπάζοντας μαζὶ καὶ μιὰ χορδὴ ἀπὸ τὴν αἰολικὴ ἄρπα τῆς ψυχῆς της. Καὶ ωτάει — ωτάμε καὶ μεῖς — μὲ ἀγωνία: δὲν θὰ βρεθεῖ λοιπὸν ἔνας πλούσιος φιλότεχνος, ἔστω κ' ἔνας ἐπιχειρηματίας, ἀλλὰ ἐπιχειρηματίας καλοπροσαίρετος, λογικός, κάπως ὀλιγαρχής, ποὺ νὰ θελήσει κερδίζοντας ίκανοποιητικὰ νὰ τὴν ἐνισχύσει, νὰ τῆς δώσει τὰ μέσα νὰ δουλέψει, προσφέροντας ἔτσι καὶ πολύτιμη ὑπηρεσία ὅχι μόνον στὴν ζωὴν ἀλλὰ καὶ στὸν τόπο αὐτὸ ποὺ εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ καθυστερημένους τοῦ κόσμου στὸ εἶδος τοῦτο, ποὺ τόσο τὸν ἐδόξασε στὴν ἀρχαίτητα;

Τὰ κεραμουργήματα τῆς δίδος Εὐθυμιάδη τὰ διακρίνει μιὰ πρωτοτυπία ἐντελᾶς αὐθόρυμητη, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε ἐκζήτηση καὶ μιὰ πλαστικὴ χάρη ἀπὸ τὶς σπανιότερες. Τὰ ζῶα τῆς ἔχουν κίνηση, δμορφιά, παλμό, ἔναν παλμὸ τόσο δυνατὸ ποὺ τοὺς ἀφαιρεῖ κάθε τι στατικὸ καὶ τὰ κάνει νὰ ζωντανεύουν μπροστά μας. Οἱ ἀνθρώπινες φιγούρες εἶναι τὸ ἔδιο ζωντανές, σφριγγλές κι' δυμως ἀπαλλαγμένες ἀπὸ κάθε κουραστικὴ λεπτομέρεια, ἀπὸ κάθε κοινοτοπία φωτογραφική. Τὰ διακοσμητικά της στοιχεῖα πλούσια καὶ καλλιτεχνικά, εἶναι ἀληθινὰ εύρηματα. Τὰ πιάτα, τὰ βάζα της, τὰ φλυτζάνια, τὸ πλήθυος τῶν σκευῶν τοῦ σπιτιοῦ εἶναι καμμένα σὲ φόρμες πρωτότυπες καὶ συνδυάζουν τὴν καλλιτεχνικὴ ἐμφάνιση μὲ τὴν εὐκολία, τὸ βολικὸ στὴ χοήση. Σὲ μερικὰ γλυπτικὰ τῆς ἔργα παρουσιάζει τὶς ἀρετὲς ἐγός ἀξιόλογου φυσιογνωμιστή.

"Ἐλπίζω πῶς ἡ δίς Εὐθυμιάδη θὰ κατωρθώσει νὰ παρουσιάσει συγκεντρωμένο τὸ ἔργο της τὸ φινιόπωρο σὲ μιὰν ἀτομικὴ ἔκθεση. Τότε οἱ ἀναγνῶστες θὰ δικαιώσουν τὸν ἐνθουσιασμό μου γιὰ τὴ σεμνὴ καὶ ἐμπνευσμένη αὐτὴ καλλιτέχνιδα καὶ ἵσως νὰ πραγματοποιηθεῖ καὶ τὸ ὄνειρό της νὰ ἐγκατασταθεῖ σ' ἔνα εἰδικὸ ἔργαστήριο καὶ ν' ἀφίσει ἐλεύθερο τὸ ταλέντο της νὰ ξεχυθεῖ σὰν ἔνας πίδακας δροσερὸς καὶ ὀλόφωτος.

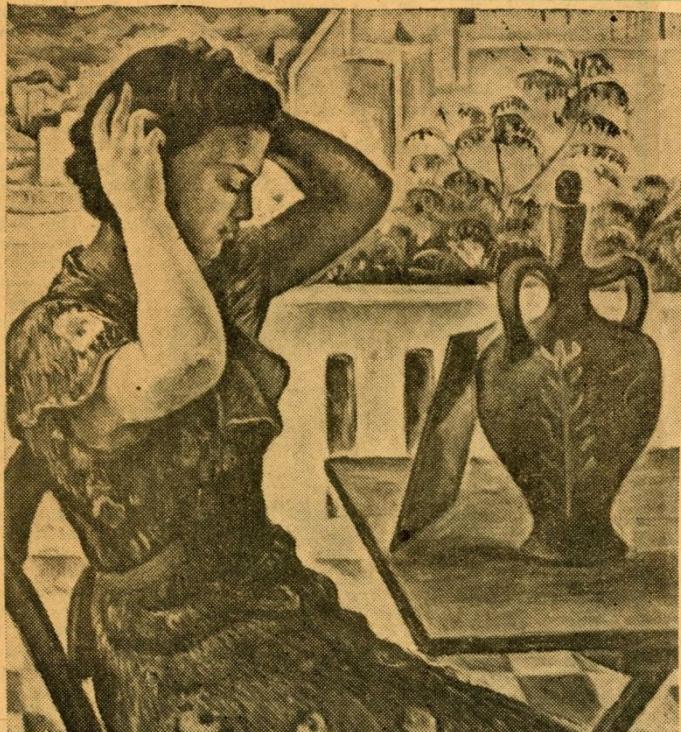
Woman (Γυναίκα), 8 April 1938

Η Φωτία 8 Απριλίου 1938

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΣ ΚΙΝΗΣΙ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

ΠΩΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Έλ. Πασχαλίδης : «Τὸ χτένισμα»

νοικας όποτελει μερος ένδος συνάδου και τό σύνολο αντό μπορούμε να πωμε πώς δίνει μια ιδέα της Έλλαδος που μογχεῖ στὸν όγρο και στὴν πόλη, τῆς Έλλαδος που λουζεται ὅποι φῶς, ήλιο και θάλασσα, τῆς ήθυνραφικῆς Έλλαδος.

Τὸ περιοδικό μας ποὺ παρασκολουθεὶ βῆμα πρὸς βῆμα κάθε ἐκδήλωσι γυναικείας γαιαρετὰ μὲ περηφάνεια τὴν συμβιβλή τῶν γυναικῶν στὴν Εκθεσιν σύτῃ ποὺ δχι μόνο δὲν λείπουν ἔκει μέσσα ἄλλας και γεμίζουν ποιοτικά και ποσητικά τὰ τέσσαρα τμῆματα τῆς Εκθέσεως; τὸ ζωγραφικό, τὸ γλυπτικό χωρογραφικό και τὸ διακοσμητικό.

Τριάντα μία γυναικες ζωγράφοι, ἀπὸ τὶς φτωσμένες πιὰ καλλιτέχνιδες μας ποὺ μᾶς γοητεύουν δύπως ἡ Αγλαΐα Παππά, ἀπὸ τὶς ήδη γνωστές στὸ κοινὸ μας, Αθηνᾶ Ταρσούλη, Άλεξενδρίδη, Στεφανοπούλου, ἔως τὶς νέες ποὺ ξεκινοῦν μὲ τὶς καλλιτερες υποσχέσεις γιὰ τὸ μέλλον, Ζίκα Παγκάλου, τὴν Καύλα Μπεκιάρη, τὴν Οικονομίδου, τὴν Λεονταρίη, τὴν Παρασκευαΐδη, τὴν Πασχαλίδη, και τόσες ἄλλες, κάθε μιὰ μὲ τὴν προσωπικότητά της, κάθε μιὰ μὲ τὶς υποσχέσεις της γιὰ μιὰ άνθιστὴ ἔκπληξη γιὰ μιὰ αύριαν δημιουργία δυναστή, ξεπτυευσμένη, πλούσια, νέα.

Στὸ γλυπτικό τμῆμα ἀντιπροσωπεύουν ἑποδίως τὸ γυναικεῖο φῦλο ή Μπέλλα Ραφτοπούλου μὲ ἔνα πέτρινο σύγαλμα τῆς «Ἀνοιξι», ή Αργυροπούλου μὲ ἔνα «γυμνό» σὲ πέτρα και ή Πίτσα Χρυσογοΐδου μὲ «γυμνό» σὲ μάρμαρο και μὲ μιὰ «κεφαλὴ γυναικός» γιὰ τὴν ὁποῖα τῆς σφίγγομε μὲ συγκίνηση τὸ γέρι. Μᾶς θύμισε τὸν Ντεσπτιώ, μᾶς θύμισε τὴν νέα δυνατὴ γυναίκα ποὺ δέν εἶναι πιὰ κοῦκλα, ἄλλα δημιουργήθωπος στὴν κοινωνικὴ ζωὴ.

Τὸ διακοσμητικὸ τμῆμα
δύο ἀνδρῶν) τὸ γεμιό
γυναικες. Ή κυρία
λου μὲ τὴν ώμορφη
σμάλτων τ.